

Lovtidende A

2014

Udgivet den 28. november 2014

25. november 2014.

Nr. 1249.

Bekendtgørelse om regler for Forbrugerombudsmandens virksomhed

I medfør af § 22, stk. 5, i lov om markedsføring, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1216 af 25. september 2013, fastsættes:

§ 1. Forbrugerombudsmanden kan på eget initiativ eller på baggrund af klager fra andre optage sager til behandling. Forbrugerombudsmanden er ikke forpligtet til at behandle alle klager, som han får forelagt. Forbrugerombudsmanden skal ved optagelsen af sager til behandling navnlig lægge vægt på varetagelsen af hensynet til forbrugerne.

Stk. 2. Forbrugerombudsmandens prioriteringsadgang efter stk. 1 gælder ikke klager, der er oversendt fra kompetente myndigheder i andre EU-medlemslande i medfør af forordningen (EF) 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde, som vedrører overtrædelser af direktiver, for hvilke Forbrugerombudsmanden er udpeget som kompetent myndighed, jf. bilag 1.

Stk. 3. Forbrugerombudsmanden skal ved forhandling søge at påvirke de erhvervsdrivende til at handle i overensstemmelse med principperne for god markedsføringsskik og til at overholde markedsføringsloven i øvrigt, jf. dog § 3.

§ 2. Forbrugerombudsmanden skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Forbrugerombudsmanden, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i den lovgivning, som Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med. Forbrugerombudsmanden orienterer forinden den berørte erhvervsdrivende om offentliggørelsen, medmindre der foreligger særligt hastende tilfælde.

§ 3. Forbrugerombudsmanden kan efter retsplejelovens almindelige regler anlægge og indtræde i retssager, herunder

vedrørende civilretlige forbrugerbeskyttelseslove, hvor sagsanlæg eller indtræden sker som led i Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed. Forbrugerombudsmanden kan optræde som direkte part, ved hoved- og biintervention, eller som mandatar i henhold til retsplejelovens regler herom.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan på tilsvarende måde, som angivet i stk. 1, anlægge og indtræde i retssager på det finansielle område efter § 348, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, § 3, stk. 3, i lov om værdipapirhandel, § 205, stk. 1, i lov om investeringsforeninger og § 11, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, og på betalingstjenesteområdet efter § 97, stk. 6, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Stk. 3. Forbrugerombudsmanden kan som led i sit offentligretlige tilsyn indgive anmeldelse til politiet og anmode om, at der rejses tiltale for overtrædelse af den lovgivning, som Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med. Forbrugerombudsmanden kan anmode om at få overdraget tiltalens udførelse.

§ 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen varetager Forbrugerombudsmandens sekretariatsopgaver.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden udarbejder ved finansårets udløb en redegørelse til erhvervs- og vækstministeren om aktiviteterne i det forløbne år og administrationen i øvrigt.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. december 2014.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 173 af 26. februar 2007 om regler for Forbrugerombudsmandens virksomhed.

Erhvervs- og Vækstministeriet, den 25. november 2014

HENRIK SASS LARSEN

/ Agnete Gersing

Bilag 1

Oversigt over direktiver, hvor Forbrugerombudsmanden er udpeget som kompetent myndighed, jf. forordning 2006/2004 af 27. oktober 2004 (CPC-forordningen)

Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure.

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel»).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation): artikel 13.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame: artikel 1, 2 (c), 4-8.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbruger kreditaftaler.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videre- salgs- og bytteaftaler.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF.